

§. 133. Ангелово отшествіе на небо то.

Товіа послѣ веселбы тѣ расказа на отца си оучтиво то поведеніе на дрѣгара си, и всички тѣ благодарѣнія та, които мѣ въше направилъ съ най благородный спосовъ, за който мыслѣхъ да наѣмѣтъ достойно възмездіе, но нищо свѣтвенно неможехъ да сравнѣтъ съ тѣхъ невесны благодати. Благородный Товіа за признаніе на голѣмото си одолженіе на благодарѣтеля си съ сѣрдечно благодареніе изрече да мѣ са даде половинѣ тѣ, на всичко то придобито иманье. Тога обрatisа Ангелъ Рафаилъ къмъ старый Товітъ, и мѣ рече: Азъ съмъ Ангелъ Рафаилъ, единъ ѿ седмъ тѣхъ силы, които слѣжимъ напредъ Бога и приносимъ мѣ молитвы тѣ, благодарѣнія та и търпѣніе то на праведны тѣ; Богъ сѣлушалъ е теси тѣ молитвы и видѣлъ е търпѣніе ѿ тебе безъ роптаніе, и зато мѣ прати да ти исцѣрихъ очи те, и да освободѣ снагѣ ти ѿ вѣса. Прочее за всички те тѣа благодарѣнія та должны сме да отдавате на Бога благодареніе чистосѣрдечно! и са изгѣви ѿ прѣдъ имъ. А они паднаха на колѣнѣ и славиша Бога.

§. 134. Товитова смърть.

Послѣ това старый Товітъ поживѣ ѣще 40 години и стана на 102 години и достигна до седмъ вѣщцы. Прѣдъ рече имъ, какъ подеръ малко вѣкъма Новопалассаръ царь Вавлонскій, и Куаксаръ царь Мидійскій ще сринѣтъ града Ниневии. При то порѣчи имъ подиръ смърть тѣ мѣ негъви тѣ и женини тѣ мѣ кости да прьнесѣтъ ѿ тамъ на дрѣго мѣсто, и така почина си оу Бога мирно и тихо.

Сынъ мѣ Товіа послѣдша на стеческинтѣ совѣты, и като остана безъ майка и безъ отца, пресѣлиса въ градъ Равгесъ при тастъ си, и го глѣда на старинѣ тѣ мѣ, и подеръ смърть тѣ мѣ наследва всичко то мѣ имѣніе.

Товіа живѣе по Божій ти заповѣди и достигна до 99 години, и видѣ до пятый си родъ вѣщцы. отъ които са о